

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Diuersum esse sacerdotium Christianorum, a sacerdotio Hebraeorum cap.
xxiiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

quum non uacabit: atque ei interea male neglectis rebus seriis, obnoxius, & mancipatus adhæream. Dicitur planè sapientissime, & imitandum.

Diuersum esse sacerdotium Christianorum
a sacerdotio Hebræorum.
Cap. XXIII.

PRæterea (ut ad id, unde digressi fuimus, reuertamur) quid est quod ex Hebræorum moribus nobis nuptiarum argumenta sumamus: quando quidem alia lex, & longe alius nobis ab eis sacerdotii ordo contigerit: Hebræi namque sacerdotes (ut diximus) non nisi de semine leuitarum, & secundum ordinem Aaron sacerdotio succedebant: Christiani uero ex omni eodem genere hominum, sed secundum ordinem Melchisedech fiunt: sicut de Christo prophetatum est. Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Generatio autem Melchisedech nusquam refertur, atamen is pro certo creditur fuisse gentilis: ut præfiguraret de Iudæis ad Gentes aliquando sacerdotium migraturum. Quod uero hic primus panem, & uinum Deo obtulerit & Habrææ aliquando benedixerit præsignauit dominicum sacramentum, typum Christi portans: qui corpus suum, sub panis specie, & sanguinem, sub accidentibus uini, in fidei mysterium nobis erat præbiturus. Ad huius ergo exemplum, in quo ueri, æternique sacerdotii forma præcescit: cui nulla cognatio, nulla uxor, nulla ue propagatio adscribitur, sunt omnes Christi sacerdotes habendi: quibus nullus delectus generis, aut carnalis propagatio alia esse debet, quàm probitas morum fides, castitas, & doctrina. Sic enim scriptum est in psalmis. Non cōgregabo conuenticula eorū de sanguinibus. Atque uero sacerdotiū Aaron p

Psal. 109

Psal. 15

DE CONIV. ET CONTI. SACER.

propaginem Leuitici generis ideo decurrebat, quia tēporarium mysterium figurabat: & erat certo quodam tempore unā cum ueteri testamento, cārimoniisq; definiturum. Melchisedech uero nec initium dierum, nec finē habens, assimilatus est filio Dei: qui manet sacerdos in æternum. Translato itaque sacerdotio, ut doctor gentiū Paulus affirmat, necesse est, ut legis translatio fiat. Paritanque passu ambulant uetus sacerdotium, & lex. Nam sicut adueniente noua lege gratiæ, quæ promissa fuerat partibus antiquis, lex uetus sublata est: ita & adueniente nouo sacerdotio, uetus exoleuit, & in melius atque perfectius reformatum est. Vnde legitur, lex & prophetę ut scriptum est ab euangelista Mattheo, usque ad Ioannē, Nullo ergo pacto sic debemus nobis antiquum sacerdotium in exemplum proponere, ut per id, quod Christi est, antiquemus: quoniam illud carnem tantum, & umbram sapiebat: hoc spiritum, & ueritatem. Vnde nobis non licet ista querere, sed in spiritu & ueritate ambulare: ut facta carnis mortificatione, nostra conuersatio in cœlis magis uideri possit esse, quā in terris. Et enim sicut olim Leuitæ, & sacerdotes ueteris testamenti placuerūt Deo in coniugio, ad figuranda ea quæ diximus, sic modo in lege Christi, sacerdotes, non nisi uirgines, & cœlestes placere possunt, ad ea perficienda, quæ in illo testamento sub uelamine literæ tegebantur. Sicut ergo serui erunt illi legi & tempori: similiter & nobis, tempori, & euangelio seruiendum est. Alia profecto uitæ ratio antiquis illis patribus fuerat, quibus facta est de Christo re-promissio: alia nobis, in quos (ut legitur) fines sæculi deuenerunt. Et enim tantæ continentiæ eiusmodi patres fuisse perhibetur, ut si eos inuenisset in hac uita promissus domini aduentus, absque dubio castrassent seipso propter regnum cœlorum: quemadmodum fecit Ioannes Baptista, & apostoli & omnes Christi discipuli. Nā nulla est ibi in carendo difficultas, ubi nulla est in ha-

Heb. 7

Matth. 11

1. Cor. 10

21. Jan

bendo cupiditas.
Non esse ex ueteri instrumento omnia trahenda
in exemplum. Cap. XXV.

Attendas quæso quanta diuersitas Hebræorum
atque Christianorum sit: licitum siquidem fuit il
lis aliquando aliena rapere, odisse, fornicari, & a/
lia eiusmodi, quæ nobis nunquam, & nihilominus. Re/
cedentes enim ab Ægyptia seruitute, ueste, argento, & Exodi. 12
auro, & pretiosis simis quibusq; rebus, iubente domino
& si dolosæ licite tamen ex spoliauerunt Ægyptios, fe/
ceruntq; sibi filios fornicationis, oderuntque, & occide/
runt crudeliter inimicos. Nunquid hinc sibi quisquam
sumendum exemplum putet? quum sint hæc Christia/
næ pietati & euangelio quàm maxime aduersa. At et ut
apertius uideas, quantum inter nos, & illos differat: au/
di dominum ita dicentem. Dicitum est antiquis, nō mœ/
chaberis: ego autem dico uobis si quis aspexerit mulie/
rem ad concupiscendam eam, iam mœchatus est in cor/
de suo. Et rursum, dicitum est antiquis, non occides. Matth. 5
Ego autem dico uobis, quia omnis qui irascitur fratri
suo, homicida est. Et iterum dicitum est antiquis non per/
iurabis. Et ego dico uobis: nolite iurare omnino, sit ser/
mo uester, est est, non non, Item alibi. Dicitum est anti/
quis. Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicū
tuum. Et ego dico uobis, diligite inimicos uestros, & be/
nefacite his, qui oderunt uos. Quin etiam si uis de hac
re euidentius noscere: attende quomodo tunc habeban/
tur maledicti steriles, & qui non reliquerint semen in Is/
rael: nunc autem benedicitur his, qui se castrauerunt pro/
pter regnum cœlorum: & alibi dicitur, Letare sterilis q̄
non parit. Sed quid plura? quàm male conferenda est
caro spiritui: tam male confertur Hebræorum sacerdo/
tium sacerdotio Christianorum. De carne illi quidem Gal. 4
carnalia tantum metebant: at nostri de spiritu metunt